

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

นักบุญเปาโล

28 มิถุนายน 2008 - 29 มิถุนายน 2009

“ความรักให้อภัยทุกอย่าง
เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง
อดทนทุกอย่าง
ความรักไม่มีสิ้นสุด”
(1 คร 13:7-8ก)

2009

วันอาทิตย์ที่ 20 กันยายน 2009 ปีที่ 43 ฉบับที่ 2382

วาทิตยที่ 25 เทศกาลธรรมดา ปี B

พระวาจา (มก 9:30-37)

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จออกจากที่นั่นพร้อมกับบรรดา
ศิษย์ผ่านแคว้นกาลิลี พระองค์ไม่ทรงต้องการให้ผู้ใดรู้ ทรงสั่ง
สอนบรรดาศิษย์ และตรัสว่า “บุตรแห่งมนุษย์จะถูกมอบในเงื้อม
มือของคนทั้งหลาย เขาจะประหารชีวิตพระองค์ แต่เมื่อถูก
ประหารแล้ว ในวันที่สามพระองค์จะกลับคืนชีพ” บรรดาศิษย์
ไม่เข้าใจพระวาจานี้ แต่ก็ไม่กล้าทูลถาม

พระเยซูเจ้าเสด็จมาถึงเมืองคาเปอร์นาอุม พร้อมกับ
บรรดาศิษย์ เมื่อเสด็จเข้าไปในบ้าน พระองค์ตรัสถามเขาว่า
“ท่านถกเถียงกันเรื่องอะไรขณะที่เดินทาง” เขาก็นิ่ง เพราะ
ระหว่างทางเขาถกเถียงกันว่า ผู้ใดยิ่งใหญ่กว่ากัน พระองค์จึง
ประทับนั่ง แล้วทรงเรียกอัครสาวกสิบสองคนเข้ามา ตรัสว่า “ถ้า
ผู้ใดอยากเป็นคนที่หนึ่ง ก็ให้ผู้นั้นทำตนเป็นคนสุดท้าย และเป็น
ผู้รับใช้ของทุกคน” ครั้นแล้วพระองค์ทรงจูเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่ง
มาขึ้นกลางกลุ่มพวกเขา ทรงโอบเด็กนั้นไว้ ตรัสว่า “ผู้ใดที่
ต้อนรับเด็กเล็ก ๆ เช่นนี้ในนามของเรา ก็ต้อนรับเรา และผู้ใดที่
ต้อนรับเรา ก็มีใช้ต้อนรับเพียงเราเท่านั้น แต่ต้อนรับผู้ที่ทรงส่งเรา
มาด้วย”

คุณมนัส - คุณวรณุช พงษ์วัฒนา
สร้างโมทนาคุณพระสำหรับครอบครัว

หัวข้อ	บุตรแห่งมนุษย์เสด็จมาเพื่อรับใช้
ธรรมล้ำลึก	พระเยซูเจ้าทรงรับใช้และทรงยอมรับความทุกข์ทรมาน
ทำที่	ความสุภาพถ่อมตนและความเพียรอดทน
การดำเนินชีวิต	เราจะมี ความสุภาพถ่อมตนและพร้อมที่จะทนทุกข์ เพื่อความยุติธรรม และสันติสุขในหมู่คณะ

บทอ่านที่หนึ่ง : - ปชญ 2:17-20

ผู้ชอบธรรมยอมยอรับความทุกข์ยากลำบาก ความขัดแย้ง และการเบียดเบียนต่าง ๆ ด้วยความเพียรอดทน โดยเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเขา

บทอ่านที่สอง : - ยก 3:16 - 4:3

ปรีชาญาณที่มาจากเบื้องบนเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ ก่อให้เกิดสันติ เห็นอกเห็นใจ อ่อนน้อม เปี่ยมด้วยความเมตตากรุณา และบังเกิดผลที่ดีงามในชีวิตของเรา

พระวรสาร : - มก 9:30-37

พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้เป็นคนสุภาพถ่อมตน - และเป็นผู้รับใช้ของทุกคน การรับใช้เพื่อนพี่น้องก็เท่ากับเป็นรับใช้พระเยซูเจ้าและพระบิดานั่นเอง

ประธานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 20 กันยายน ค.ศ. 2009

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บอุทาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	พ่อสุทธจน์	คามิสเลียน	คุณทรงพล - คุณทรงศรี	คุณสุพจน์	คุณตฤณี
09.00 น.	พ่อณฑล	เชอร์รี่	เชอร์รี่ - เชอร์รี่	เชอร์รี่	เชอร์รี่
19.00 น.	พ่อบ้านเนร	นาเชเรี	คุณภานเท - คุณกสิธร	คุณบังอร	คุณสุภาพร

ท่านเป็นของพระเยซูคริสต์เจ้าแล้ว

เพราะพระองค์ทรงเรียก

(รม 1:6)

- - จากพระวาจาชีวิต - -

พระเยซูเจ้าเสด็จออกจากแคว้นกาลิลีทางเหนือ แล้วมุ่งหน้าลงใต้สู่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งมี “ทางเขน” และความตายรอพระองค์อยู่เบื้องหน้า การเดินทางครั้งนี้ พระองค์ “ไม่ทรงต้องการให้ผู้ใดรู้” จะได้ปลดจากฝูงชนที่คอยห้อมล้อมติดตามพระองค์

เนื่องจากเวลาของพระองค์ในโลกนี้ใกล้หมดลง พระองค์จึงทรงต้องการอยู่กับบรรดาอัครสาวกตามลำพัง เพื่อจะได้ “จารึกคำสั่งสอนไว้ในจิตใจ” ของพวกเขา ซึ่งจะเป็นผู้สืบสานงานของพระองค์ต่อไป แต่มีคำสอนบางประการที่พระองค์ต้อง “เปลี่ยนความคิด” ของพวกเขาให้ได้ก่อน นั่นคือ พระองค์ไม่ใช่พระเมสสิยาห์ที่เป็นนักรบนองเลือด แต่ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่ “จะถูกมอบในเงื้อมมือของคนทั้งหลาย เขาจะประหารชีวิตพระองค์ แต่เมื่อถูกประหารแล้ว ในวันที่สามพระองค์จะกลับคืนชีพ”

นี่เป็นการทำนายถึงพระทรมานเป็นครั้งที่สอง ซึ่งมีข้อความว่า “จะถูกมอบในเงื้อมมือของคนทั้งหลาย” เพิ่มขึ้นจากการทำนายครั้งที่หนึ่ง

เรื่อง “การกลับคืนชีพ” ที่ถือว่าเป็นอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ พวกเขาไม่เข้าใจ และยังไม่ถามอีกด้วย ด้วยเหตุที่ไม่เข้าใจแล้วไม่ถามนี้เอง บรรดาอัครสาวกจึงยึดติดกับความคิดที่ว่า พระเมสสิยาห์คือกษัตริย์นักรบ ที่สามารถปราบศัตรูและพิชิตนานาชาติจนราบคาบ แล้วสถาปนาอาณาจักรอิสราเอลอันยิ่งใหญ่ขึ้นมาใหม่บนโลกนี้ โดยมีพวกเขาเข้าร่วมงาน

ระหว่างเดินทาง ศิษย์ต้องเดินตามหลังอาจารย์ เมื่อเห็นพระเยซูเจ้าดำเนินไปข้างหน้า พวกเขาคิดว่าพระองค์คงไม่ได้ยิน จึงเริ่มถกเถียงกันว่า “ใครจะเป็นใหญ่กว่ากัน”

เมื่อเสด็จเข้าไปในบ้านที่เมืองคาเปอร์นาอูมแล้ว พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “ท่านถกเถียงกันเรื่องอะไรขณะที่เดินทาง” พวกเขาก็นิ่ง พวกเขานิ่งเพราะ “ความสละอายใจ” พวกเขาเจิบสนิท ไม่มีข้อโต้แย้งใดๆ หลุดออกมาจากปาก

พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ถ้าผู้ใดอยากเป็นคนที่หนึ่ง ก็ให้ผู้นั้นทำตนเป็นคนสุดท้าย และเป็นผู้รับใช้ของทุกคน” พระองค์ทรงสอนเราให้รับใช้ผู้อื่น คำสอนนี้หาได้เป็นเพียงอุดมการณ์อันเลื่อนลอยแต่ประการใดไม่ ดังจะเห็นได้ว่าบุคคลสำคัญและยิ่งใหญ่จำนวนมาก ที่ประวัติศาสตร์จารึกนามไว้ล้วนเป็นบุคคลที่เสียสละ “รับใช้” สังคม ตรงกันข้าม บุคคลที่แสวงหาเกียรติยศชื่อเสียงหรือผลประโยชน์จากสังคม กลับไม่ได้รับการจารึกนาม หรือหากได้รับการจารึกนาม ก็ด้วยความเกลียดชังและดูหมิ่นเหยียดหยาม

สังคมของเรา ชาติของเรา โลกของเรา และพระศาสนจักรของเรา จะก้าวหน้าไปไกลกว่านี้อีกสักเพียงใด หากเราเห็นความสำคัญของคนอื่นและมุ่งรับใช้คนอื่น ไม่ใช่มีไว้แต่แสวงหาเกียรติยศและผลประโยชน์ใส่ตน

ทุกวันนี้องค์กรไลชาด “จิตตารมณ์ของการรับใช้” องค์กรนั้นจะไม่สามารถยืนหยัดอยู่ได้ในสังคม นี่จึงเป็นคำสอน หลักการ และความจริงอันยิ่งใหญ่ที่สุดและทรงคุณค่าสูงสุดประการหนึ่ง ที่พระเยซูเจ้าทรงมอบแก่เราทุกคน

“การรับใช้ผู้อื่น” นอกจากจะเป็น “เคล็ดลับสู่ความสำเร็จ” ในชีวิตนี้แล้ว พระเยซูเจ้ายังถือว่าเป็น “การรับใช้พระองค์เอง” และเป็น “การรับใช้ผู้ที่ทรงส่งพระองค์มา นั่นคือพระบิดา” อีกด้วย

หลายครั้งหลายคราที่พระองค์ตรัสว่า การรับใช้ผู้ต่ำด้อยก็คือการรับใช้พระองค์เอง ดังเช่น “ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำด้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา” (มธ 25:40) ผู้ต่ำด้อยที่พระองค์ตรัสถึงในวันนี้คือ “เด็กเล็กๆ”

เด็กเล็กๆ คือตัวแทนที่ดีที่สุดของบรรดาผู้ต่ำด้อย ยากจน ขัดสน ไร้อิทธิพล ไร้เงินทองและไร้อำนาจ เพราะลักษณะของเด็กเล็กๆ คือไม่มีอิทธิพล ไม่สามารถช่วยให้เราก้าวหน้าในอาชีพการงานได้ อีกทั้งไม่สามารถเพิ่มพูนชื่อเสียงและเกียรติยศให้แก่เราอีกด้วย ตรงกันข้าม เด็กเล็กๆ ต้องพึ่งพาเรา ต้องการความช่วยเหลือจากเรา และต้องการให้เราทำสิ่งต่างๆ ให้พวกเขา

พระวาจาที่ว่า “ผู้ใดที่ต้อนรับเด็กเล็กๆ เช่นนี้ในนามของเรา ก็ต้อนรับเรา และผู้ใดที่ต้อนรับเรา ก็มีใช้ต้อนรับเพียงเราเท่านั้น แต่ต้อนรับผู้ที่ทรงส่งเรามาด้วย” จึงควรดังก้องอยู่ในโสตประสาท และแทรกซึมอยู่ในทุกอณูของเราผู้เป็นคริสตชน

-- ข้อตั้งใจ --

1. ข้าพเจ้าจะรับใช้เพื่อนพี่น้องทุกคนด้วยใจยินดี
2. ข้าพเจ้าจะมีความสุขพออมตนและพร้อมที่จะทนทุกข์ทุกอย่างเพื่อพระเจ้า
3. ข้าพเจ้าจะยอมรับความทุกข์ยากลำบาก ความขัดแย้ง และการเบียดเบียนต่างๆ ด้วยความเพียรอดทน

ประสบการณ์ล่าช้าอักษร

“เผ่าสีล.....ครั้งแรก”

ขอขอบคุณพระ...ที่จัดสรรทุกอย่างให้ลงตัว เป๊ะ ! ...

ขอบคุณ...รัฐบาล ที่ประกาศให้วันจันทร์ที่ 6 กรกฎาคม 2552 เป็นวันหยุดราชการ

ขอบคุณ...พี่มาร์การิดาที่ชักชวน และพี่ไชยเชฟที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเผ่าสีล

ขอบคุณ...อากาศสบายๆ หลังฝนตก

ขอบคุณ...คุณพ่อที่เทศน์ดีจังเลย

ขอบคุณ...คณะของซีเตอร์คามิลเลียน ที่นำการเผ่าสีลอย่างอบอุ่น ด้วยบทเพลงที่มีความหมายดี ๆ อย่างเข้าไปถึงในใจอย่างอ่อนโยน...ด้วยเสียงใสๆ แสบโพระพร้อมเสียงกั๊วเบาๆ ซึ่งเข้ากันได้อย่างละมียลละไม

ขอขอบคุณพระ...ที่ประทานโอกาสให้...ดิฉันพกความตั้งใจและพาความตื่นเต้นมาเผ่าสีลครั้งแรก เริ่มจากพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ ที่บาทานและพระวรสารตรงกับกันบั้งของหัวใจอย่างอัศจรรย์ ...เพราะวันนี้นอกจากจะมาขอบพระคุณที่ได้รับพระพรต่างๆ และอยากเห็นการเผ่าสีลแล้ว ยังวอนขอพระพรเพื่อเพื่อนที่หัวใจและร่างกายกำลังอ่อนแอ เพราะต้องต่อสู้กับโรคร้าย...

บาทานที่หนึ่ง ปฐมกาล “เราจะอยู่กับท่าน เราจะพิทักษ์รักษาท่านทุกแห่งที่ท่านไป” และจากพระวรสาร ... ขณะนั้น หญิงคนหนึ่งเป็นโรคตกเลือดมาสิบสองปีแล้ว เข้ามาข้างหลังสัมผัสฉลองพระองค์นางคิดว่า “ถ้าฉันเพียงสัมผัสฉลองพระองค์ท่านนั้น ฉันก็จะหายจากโรค” พระเยซูเจ้าทรงหันมาเห็นเข้า จึงตรัสว่า “ลูกเอ๋ย ทำใจดีว่า ใจความเชื่อของท่านช่วยท่านให้รอดพ้นแล้ว” หญิงนั้นก็หายจากโรคนั้นแล้วเวลานั้น... (นี่เป็นผลของความเชื่อ)

เคยได้อ่านคนพูดว่า.... พี่บาทเทศน์เดิมหลายครั้งจนรู้ว่าคุณพ่อจะขึ้นดั้นและลงท้ายอย่างไร... แต่ดิฉันรู้สึกได้อีกอย่าง รู้สึกเหมือนเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ที่คุณพ่อเทศน์ ถึงคุณพ่อเทศน์ช้า อังซัดเซม เห็นหญิงคนนั้นในพระวรสารและเห็นเพื่อน ...ขอพระองค์โปรดประทานกำลังใจให้เพื่อนของดิฉันเชื่อมั่นและวางใจในพระองค์เช่นหญิงนั้น และมีความรักเป็นน้ำทิพย์เพื่อนบรรเทาความเจ็บปวดทั้งกายและใจจากโรคร้าย ให้ยอมรับความจริง และขอทุกสิ่งเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ด้วยเทอญ...

คุณพ่อเทศน์ว่า “พวกเราเชื่อไหมว่าพระเยซูประทับอยู่ที่ผู้สีล ถ้าในวันฉลองพระวรกายและพระโลหิตของพระองค์ที่มีกรรมเกิดมหาสนิทไปโรงเรียนซาราลิซซ์ จึงมีคนไปร่วมจนฉลองอื่น ซึ่งจริงๆ ไม่

นำมาทดลองไต่อย่างใหญ่กว่านี้แล้ว เพราะความเชื่อนี้ของข้าพเจ้า... แล้วพระเจ้าจะแสดงอัศจรรย์ได้อย่างไร" (นี่ก็ผลของความเชื่อ) คุณพ่อจะมีรอยยิ้มเสมอๆ หลังเทศน์ประโยคที่ไ้แก่งัดๆ และก่อนที่ท้ายประโยคเค้าว่า...เราเป็นคริสตชน ผู้ยึดพระคริสต์เป็นทางรอด ไม่ใช่คิดแค่สังคัล (คริสตัง - คุณพ่อเล่นคำ) แล้วดิฉันก็ได้รับศีล ในบรรยากาศเพลงที่ชื่นชอบความหมาย...

...จึงรับดวงใจของข้าฯ ไปด้วย

ขอพระทรงช่วยปกปักรักษาตัวข้าฯ

ให้วิญญาณรอดพ้นจากความเมตตา

ดวงใจขึ้นหนักหนาเมื่ออยู่กับพระองค์...

พ่อด้วยบทภาวนาในการเฝ้าศีล นำโดยคณะของซิสเตอร์คามิลเลียน แต่ละบทแต่ละตอน สอนใจดีจัง ขอยกตัวอย่างสองบท

- การฟัง เป็นการแสดงความรักต่อผู้อื่น การฟังเป็นของขวัญที่เราสามารถให้แก่ผู้อื่น ข้าแต่พระเป็นเจ้า โปรดสอนลูกให้รู้จักฟังผู้อื่นและเพื่อนที่น้องของลูก โปรดให้ลูกตระหนักว่าการตั้งใจฟังผู้อื่นนั้นเป็นการแสดงความรักต่อเขา และโปรดให้ลูกเข้าใจว่า ด้วยการฟังผู้อื่น ลูกจะได้รู้ถึงพระประสงค์ของพระองค์
- การแสดงเมตตาจิตของเรา เราไม่ต้องลงทุนอะไรเลย แต่เราารู้ไม่ว่า การแสดงเมตตาจิตของเราจะเป็นสาเหตุให้ผู้รับสัมผัสถึงการคิดสั้นได้

สองบทนี้ โดนใจ ...เพราะดิฉันมีประสบการณ์ เมื่อเดือนก่อน ดิฉันโทรศัพท์หาเพื่อน เขาสารภาพว่ากำลังคิดฆ่าตัวตาย เขาเล่าเรื่องราวซึ่งกำลังสับสนอย่างมาก ดิฉันตั้งใจฟังอย่างที่สุด ไม่ได้พูดอะไรมากมายนอกจากประโยคนี้ "ก่อนหน้าเมื่อเธอเคยบอกว่าเป็นโรคนี้อีกแล้วกลัวตายยังไงล่ะ แต่ตอนนี้คนที่เคยกลัวตายกลับกล้าที่จะตายซึ่งเป็นสิ่งที่กลัวที่สุด แล้วทำไมไม่กล้าเพียงคิดที่จะสู้ต่อล่ะ" และจนถึงวันนี้ ดิฉันไม่ได้คุยเรื่องโรคกับเพื่อนอีกเลย เราเรียนรู้ความจริงของการดำเนินของโรคว่าคืออะไร แล้ววางมันไว้... เราคุยกันเรื่องสบายใจ ส่วนใหญ่ดิฉันจะเป็นฝ่ายฟัง แต่จะแทรกเรื่องข้าพเจ้าที่เตรียมไว้

จบการเฝ้าศีลดิฉันขับรถกลับบ้าน เปิดเพลงฟัง...เป็นเพลงพักพิงในพระเจ้าพอดี เป็นเพลงความหมายดีอีกเพลงที่ชื่นชอบ แล้วรู้สึกสะอื้นใจ... เอ๊ะ!...พระกำลังบอกอะไรเราหรือเปล่าละ...

ในการเฝ้าศีลวันนี้ แต่ละคนคงได้รับอะไรที่ต่างกัน สำหรับดิฉันรู้สึกบรรเทาใจในความกังวลถึงเพื่อน เหมือนพระองค์รับรู้ และฉายภาพเหตุการณ์ที่ดิฉันได้พามา ให้ดิฉันได้ทบทวนอีกครั้งในช่วงเวลาสั้นๆ ให้ดิฉันได้ตระหนักถึงความเชื่อ ความหวัง ความรัก และยอมรับความเป็นจริงผ่านชีวิตของเพื่อน ไม่รู้เลยว่าวันจันทร์ต่อไป ดิฉันจะได้รับโอกาสให้นามเฝ้าศีลอีกหรือไม่ แต่เชื่อและชอบคำสอนของคุณพ่อท่านหนึ่งที่ว่า "ให้ดำเนินชีวิตดีๆ วางทุกเรื่องในพระหัตถ์ของพระเจ้า ขอทุกสิ่งเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์"

มีหวังเสมอ เพราะเชื่อในรักของพระองค์

ศิริมาลี

ประกาศ

สรุปข่าว

๔๔ ข่าวมรณะ

นายชอห์นบอสโก เมธัส สุวรรณวิโก (หลานครูจรรยา + ครูสุภา + ครูวลัยลักษณ์) พระได้รับไปเมื่อวันจันทร์ที่ 15 กันยายน ค.ศ. 2009 ด้วยโรคมะเร็ง รวมอายุได้ 19 ปี

บิดามารดาและญาติ ได้นำศพตั้งสวดที่วัดน้อย และวันเสาร์ที่ 19 กันยายน ค.ศ. 2009 เวลา 9.00 น. ทำพิธีมิสซาปลงศพ และเคลื่อนศพไปฝัง ณ สุสานวัดอัครเทวดามีคาแอล คอนกระเบื่อง

ขอคำภาวนาให้ นายชอห์นบอสโก เมธัส สุวรรณวิโก ญาติพี่น้องของเราผู้นี้ได้จากไป

๔๕ ประชุมผู้ปกครองเด็กนักเรียนชั้น ป.3-ม.3

ขอเชิญพ่อแม่ผู้ปกครองนักเรียนชั้น ป.3 - ม.3 ร่วมประชุมเพื่อเตรียมเด็กเข้าค่ายเดือนตุลาคมที่จะถึงนี้ ประชุมในวันอาทิตย์ที่ 20 กันยายน ค.ศ. 2009 เวลา 10.30 น. (หลังมิสซาสาย) ณ ห้องประชุมอาคารนักบุญเปาโล

๔๖ ระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์

ขอเชิญสัตบุรุษร่วมกันระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์ ในวันพฤหัสบดีที่ 24 กันยายน ค.ศ. 2009 เวลา 19.00 น. หลังพิธีจะแห่และสวดสายประคำไปอัญเชิญแม่พระที่มณีสถานหลังวัด ที่นั่นจะมีการแจกจดหมายที่พี่น้องสัตบุรุษได้เขียนถึงแม่พระ และรับพรจากพระสงฆ์

๔๗ ฟังการบรรยายพิเศษ “สร้างวิถีชุมชนคริสตชนธรรมทูต”

วันเสาร์ที่ 26 กันยายน ค.ศ. 2009 เวลา 9.00 น. - 15.30 น. ขอเชิญพระสงฆ์ ชีสเตอร์ หัวหน้ากลุ่มหัวหน้าชมรม และผู้สนใจทุกท่าน ร่วมฟังการบรรยายพิเศษ “สร้างวิถีชุมชนคริสตชนธรรมทูต” โดย ภราดาหินรัตน์ กนกฤต ณ ห้องประชุมอาคารนักบุญเปาโล

๔๘ ขอขอบทูล

ฝ่ายเยาวชนขอขอบทูลที่น้องทุกท่านที่ร่วมกันทำบุญคนละเล็กคนละน้อย รวบรวมทั้ง 3 มิสซา ได้เงินจำนวน 15,634 บาท ขุดเซมปอง คันสนสุทธ ทำบุญ 15,000 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 30,634 บาท เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ถาวร อาทิ โปรเจ็คเตอร์ กลอง เครื่องเสียง ฯลฯ สำหรับใช้ในกิจกรรมของวัด ขอพระเจ้าประทานพระพรนานัปการตอบแทนน้ำใจดีของพี่น้องทุกท่าน

ปฏิทิน พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	กันยายน 2009 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 20 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ อัลฟองโซ เซาว์ - อูซีอา ทวี รุจิรัตน์ สุขสำราญ สัตบุรุษทุกคน สุขสำราญ ด.ญ. สุภัทรี นี ชิดเครือ (วันเกิด)	ลูก - หลาน วัด พ่อแม่
จันทร์ที่ 21 19.00 น.	ฉลอง น.มัทธิว อัครสาวก และผู้ให้พันธพระวรสาร สุขสำราญ ครอบครัว อุทิศแด่ ยอห์นบอสโก เมธี สวรรณวิโก (ครบ 7 วัน)	คุณไชยพล-คุณวลัยลักษณ์
อังคารที่ 22 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ เปโตร พิชัย - ย. บอสโก เทียนสถิตย์ แสงเทียน อุทิศแด่ วิญญาณในไฟชำระ	คุณสมลักษณ์ คุณปรางค์
พุธที่ 23 19.00 น.	น.ปีโอ แห่ง ปิเอเตรลลินา พระสงฆ์ สุขสำราญ คุณสมร ธรรมกรสุขศิริ อุทิศแด่ มาริอา ลี แซ่เอ	คุณสมร คุณนพรัตน์
พฤหัสบดีที่ 24 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา สุขสำราญ คุณดวงสิทธิ์ สุนทรอภิวัฒน์ (วันเกิด) อุทิศแด่ ร็อก วิสุทธิ - อังเยลา สีวณี กาญจนสินธุ	คุณกัลยา ลูก - หลาน
ศุกร์ที่ 25 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ มาริอา ทดแทน รุจิรัตน์ อุทิศแด่ มาการิตา โธ สุขสมัย	ลูก - หลาน ลูก - หลาน
เสาร์ที่ 26 19.00 น.	น.คอสม่า และ น.ดาเมียน มรณสักขี สุขสำราญ คุณปิยะพฐ รุจิรัตน์ (วันเกิด) อุทิศแด่ มีคาแอล จาริก แท้วเครือ	คุณพิเชษฐ์ คุณลัดดา